

[Justitsministeren.]

Den 3. oktober 1962 blev forslagene uændret genfremsat og er nu efter en ny førstebehandling igen henvist til et udvalg.

Såvel under den i folketingsåret 1961-62 stedfundne førstebehandling af forslagene som under den drøftelse, der fandt sted ved forslagernes førstebehandling i indeværende folketingsår, blev der givet udtryk for ønske om, at bestemmelserne i skiftelovens kapitel 6 om skifte ved separation og skilsmisse samtidig blev taget op til revision på grundlag af en betænkning, der er afgivet af justitsministeriets ægteskabsudvalg i november 1961.

Det foreliggende forslag imødekommer dette ønske.

Forslaget, der som anført i bemærkningerne er overensstemmende med det af ægteskabsudvalget udarbejdede lovudkast, indeholder regler om skifte af fællesbo i ægtefællernes levende live.

Når formuefællesskabet mellem ægtefæller ophører ved separation eller skilsmisse, skal fællesboet deles lige mellem ægtefællerne. Denne regel opretholdes ved forslaget. Som påpeget fra forskellig side vil imidlertid en ligedeling undertiden føre til urimelige resultater, navnlig hvor ægteskabet har været af kort varighed, og hvor den væsentligste del af fællesboet er indbragt i dette af den ene af ægtefællerne. Efter forslaget åbnes der derfor mulighed for i sådanne tilfælde at fravige ligedelingsreglen, når en ligedeling ville være åbenbart urimelig.

Også den gældende regel om ægtefællernes ret til på skiftet at kræve boets ejendele udlagt efter vurdering foreslås ændret. I tilfælde, hvor begge ægtefæller kræver samme ejendel udlagt, har efter gældende ret den af ægtefællerne fortrinsret til tingen, som har indført den i fællesboet. Da denne regel i praksis ofte medfører en ensidig begunstiggelse af ægtemanden på hustruens bekostning, foreslås den suppleret af regler, som gør det muligt i konfliktsituationer at udlægge en bolig, en sommerbolig eller en erhvervsvirksomhed, arbejdsredskaber og lignende samt bohøve og andet løsøre, der har hørt til det fælles hjem, til den af ægtefællerne, for hvem de pågældende ejendele skønnes at være af den væsentligste betydning.

Endelig indeholder forslaget en række mindre væsentlige ændringer af andre regler i skiftelovens kapitel 6.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt om de enkelte bestemmelser i forslaget henviser til den af ægteskabsudvalget afgivne betænkning, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Handelsministeren (Barunggaard): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om tilsyn med banker og sparekasser m. v.*

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er opdelingen af det offentlige tilsyn med banker og sparekasserne i to selvstændige tilsyn historisk begrundet. Udviklingen, som bl. a. har betydet, at antallet af selvstændige pengeinstitutter er nedadgående, ligesom den interne arbejdsgang inden for disse forenkles, hvilket letter tilsynsorganernes arbejde, har imidlertid medført, at man i handelsministeriet har ment at burde tage spørgsmålet om det hensigtsmæssige i en sådan ordning op til overvejelse. Under disse overvejelser har man fundet, at en fælles tilsynsmyndighed vil indebære en række fordele. Jeg skal her fremhæve den betydning, det vil kunne have, at det foreslåede fælles tilsynsorgan vil få et samlet overblik over landets pengeinstitutter og deres virksomhed. En fælles tilsynsmyndighed vil også på mere smidig måde kunne gennemføre en hurtigere løsning af problemer, der er fælles for banker og sparekasser, end det vil kunne ske ved forhandlinger mellem to selvstændige tilsyn. Det erfaringsgrundlag, der opnås gennem én institution, vil også kunne blive til større gavn gennem tilsynet for begge arter pengeinstitutter. I denne forbindelse kan der måske være anledning til at fremhæve, at der i de senere år — uanset den principielle forskel, der består mellem banker og sparekasser, en forskel, som fortsat skal bestå — i det praktiske arbejde er sket en sådan tilnærmelse mellem banker og sparekasser, at et fælles tilsyn forekommer mig at være noget ganske naturligt.

Man kunne måske nære frygt for, at en sammenlægning af to tilsyn vil kunne medføre en for stor institution til skade for det

[Handelsministeren.]

praktiske arbejde, uanset om en sammenlægning vil spare arbejdskraft. At der vil blive tale om en sådan besparelse, er jeg nemlig overbevist om. Jeg må sige, at jeg ikke deler en sådan frygt — tværtimod er der for mig ikke tvivl om, at der ved en sammenlægning af de to tilsyn vil kunne opnås en mere hensigtsmæssig intern administrationsgang og kunne opnås besparelser ved en bedre udnyttelse af personel og fælles anlæg til statistik, bogholderi etc.

Lovforslaget tilsigter ud fra disse betragtninger en forenklet og derigennem også en billigere og mere effektiv administration, og bestræbelser i denne retning formoder jeg vil have det høje tings sympati. Der tilsigtes derimod på ingen måde en ændring i karakteren af det tilsyn, der hidtil er udøvet med henholdsvis bankerne og sparekasserne. Den forskel, der består med hensyn til de to former for pengeinstitutternes organisationsform, målsætning og arbejdsmetoder, og som beror dels på bestemmelser herom i henholdsvis bankloven og sparekasseloven, dels på tradition og en fornuftig arbejdsdeling i øvrigt mellem banker og sparekasser, berøres i ingen henseende af det foreliggende forslag, der alene har et administrativt-teknisk sigte.

Der er ikke i forslaget optaget bestemmelser om direktørens lønmæssige placering, idet dette spørgsmål ligesom spørgsmålet om institutternes normering med tjenestemænd i øvrigt må løses ved normeringslov. Heri må også optages en bestemmelse om, at de til banktilsynet og sparekassetilsynet knyttede tjenestemænd overgår til den nye institution.

Bestemmelsen i § 3, hvorefter handelsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, skal sikre den tidsmæssige overensstemmelse med normeringsloven.

Spørgsmålet om en sammenlægning har været drøftet såvel med Danske Bankers Fællesrepræsentation som med Danmarks Sparekasseforening, og begge organisationer har tilsluttet sig tanken om den administrative forenkling, som er hensigten med lovforslaget.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til ordføreren for udvalget til valgsprøvelse, for at han kan gøre indstilling om godkendelse af to valg.

Ordføreren for udvalget til valgsprøvelse (K. Axel Nielsen): Den 5. d. m. afgang folketingsmand, fhv. minister Alsing Andersen ved døden, og på den af indenrigsministeriet i medfør af valglovens § 50 udarbejdede liste står som 1. stedfortræder for socialdemokratiet i vestre storkreds opført ekspeditionssekretær Rudy Schrøder, der var indtrådt som midlertidigt medlem i anledning af folketingsmand Frode Jakobsens orlov. Efter at hr. Rudy Schrøder i skrivelse af 6. d. m. har meddelt, at han er villig til at modtage det ved Alsing Andersens død fra den 6. d. m. ledigblevne mandat som ordinært medlem af tinget, har udvalget til valgsprøvelse holdt møde og gennemgået stedfortræderlisten og de øvrige dokumenter, og udvalget indstiller herefter enstemmigt, at ekspeditionssekretær Rudy Schrøder godkendes som ordinært medlem af folketinget fra den 6. d. m. at regne.

Den 4. oktober d. å. meddelte tinget folketingsmand Frode Jakobsen orlov fra den 9. s. m. og vedtog at indkalde stedfortræderen. Da stedfortræderlisten for østre storkreds er udtømt, indtrådte 1. stedfortræder i vestre storkreds, ekspeditionssekretær Rudy Schrøder, som midlertidigt medlem, og efter at han som før nævnt har erklæret sig villig til at indtræde som ordinært medlem i stedet for afdøde fhv. minister Alsing Andersen, er næste stedfortræder i vestre storkreds, forretningsfører Henrik Heie, berettiget til at indtræde som midlertidigt medlem under resten af den folketingsmand Frode Jakobsen meddelte orlov. I skrivelse af 7. d. m. har hr. Heie erklæret sig villig hertil, og efter at have gennemgået stedfortræderlisten og de øvrige dokumenter indstiller udvalget enstemmigt, at forretningsfører Henrik Heie godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra den 6. d. m.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af ekspeditionssekretær Rudy Schrøder som medlem af folketinget fra den 6. december d. å. vedtoges enstemmigt med 127 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af forretningsfører Henrik Heie som midlertidigt medlem af folketinget fra den 6. december d. å.

vedtoges enstemmigt med 125 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Valgt blev: *Peter Nielsen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Egon Jensen, Kai Jensen, P. A. Rasmussen, Retoft, Axel Sørensen, Helge Larsen, Foged, Alfred Bøgh, Jens Chr. Christensen, Finn Poulsen, Adolph Sørensen, Gottschalck-Hansen, Jørgen Jørgensen (Ullerup) og Herluf Rasmussen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning angående ejendomsret til lejligheder og andre lokaler [af Finn Poulsen, Thestrup m. fl.].

Valgt blev: *Axel Ivan Pedersen, Albertsen, K. B. Andersen, Jørgen Peder Hansen, Horn, Niels Mørk, Viola Nørlov, Retoft, Else-Merete Ross, Finn Poulsen, N. Chr. Christensen, Axel Kristensen, Ib Thyregod, Thestrup, Adolph Sørensen, Erna Sørensen og Arne Larsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i beværterloven.

Valgt blev: *Albertsen, Ditlevsen, Jørgen Peder Hansen, Qvist Hansen, Egon Jensen, K. Axel Nielsen, Axel Ivan Pedersen, Astrid Skjoldbo, Aage Fogh, Vagn Bro, Alfred Bøgh, Helesen, Anker Lau, Weikop, Hanne Budtz, Haunstrup Clemmensen og Arne Larsen.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1963 til 31. marts 1964.

(Lovforslaget (nr. 47) findes i tillæg D. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 1375).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kaj Andresen: Efter den omfattende „førstebehandling“, finanslovsforslaget fik i torsdags, hvor forslagens hovedtal — d. v. s. budgetramme, udgifternes stigning, drifts- og anlægsbudgettets overskud, kasseoverskud m. m. — blev belyst og kommenteret og dets udadvendte samfundskonomiske virkninger blev bedømt, må denne behandling vel mere blive helliget forslaget og dets indhold. Vi har altså en slags andendagsgilde, hvor nogle af retterne er blevet spist dagen før. Det giver mig anledning til at sige, at den form, hvori man i år har delt finanslovdebatten op, ikke bør være et eksempel til efterfølgelse. I stedet for at barbære og reducere finanslovdebatten bør man nok snarere søge hen imod at give denne forhandling om rammen for statens og delvis hele samfundets samlede økonomi for det kommende år en større plads her i tinget.

Jeg har derfor med stor interesse set, at den højtærede statsminister i en tale til folketingets presseloge har udkastet tanken om en bredere anlagt finanslovdebat. Statsministeren er inde på, at man f. eks. kunne lade forslagens enkelte paragraffer få hver sin behandling, så at hver minister fik lejlighed til at begrunde de foreslåede udgifter eller indtægter. Den højtærede finansminister har taget tanken op i mandagskronikken i Berlingske Tidende for i går. For mig at se taler meget for, at man søger at realisere en sådan ny finanslovbehandling. Vi behandler her et forslag, der omfatter vidt forskellige problemer. Her er tale om udgifter til undervisning og uddannelse, til sociale opgaver, til trafikopgaver, til politi og retsvæsen, til forsvars- og kulturopgaver. Det burde være en naturlig sag, at hvert område blev gjort til genstand for en grundig drøftelse. Som forholdene nu er,